

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. In Salvatoris vulneribus summa ratio spei nostræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

§. 3.

In Salvatoris vulneribus summa ratio spei nostræ.

Tertio: Attendes diligentius, & particulatim contem-
plaberis sacratissima Domini tui vulnera, eaque veluti
non sacro cruore duntaxat, sed oleo divinæ misericordiæ,
aut gratiæ balsamo & charitatis melle manantia: ex quibus
proinde non dubia spei tuæ fomenta & fiduciæ argumenta
sumere possis. Præcipuè autem ex amabili vulnere divini
lateris, quod, ut meditantur Sancti, Augustinus, Bernardus,
Bonaventura, alique, idcirco lanceâ militis apertum est,
ut non justis modò, sed etiam peccatoribus via pateat ad
cor ejus, atque ut loquitur Guilielmus Abbas, S. Bernardi
æqualis & intimus; *ut in latus ejus jam non digitum mittamus* *In medit.*
aut manum, sicut Thomas; sed in apertum ostium toti intremus
usque ad cor tuum, IESU, certam sedem misericordiæ,
usque ad animam tuam sanctam, plenam omnis plenitudinis
Dei, plenam gratiæ & veritatis, salutis & consolationis nostræ.
Qui proinde gestiens atque exultans, ita mox Dominum al-
loquitur: *Aperi, Domine, ostium lateris arcæ tuæ, ut ingredi-*
antur omnes, salvandi tui a facie diluvij hujus inundantis su-
per terram. Aperi nobis latus corporis tui, ut ingrediantur,
qui desiderant videre occulta, Filij tui, & suscipiant profluen-
tia ex eo sacramenta, & pretium redemptionis suæ. Aperi o-
stium celi tui, ut videant bona Domini in terra viventium re-
dempti tui, &c.

Quibus plusecula addemus haud multò post, cum quan-
ta sint nobis in corde Christi vulnerati bona reposita consi-
derabimus, quàmque utile sit ac dulce pijs mentibus in eo
assiduè commorari.

Si igitur ea est fortassis multitudo iniquitatum tua-
rum, ut præ timore judiciorum Dei, vel ipsum morientis
vultum reformides, vel extentas manus, quantumvis jam,
cruci

eruci suffixas: en certum asyllum, quò te denique recipias. *Ingredere in petram* (hortatur Isaias) & *abscondere in fossa humo, à facie timoris Domini*. Ingredere, inquam, amanter in cor ejus, & securè latita in vulneribus ejus.

Isai. 2.

Sanè ipsi Sancti, siqua illis fortassis de suis peccatis diffidentia obreperet, non alium tutiorem receptum, quàm ad Christi vulnera habuere. S. Augustinum suprà audivimus; quoties aliquà tentatione pulsaretur, recurrisse ex templo ad Christi vulnera, & securum in illis invenisse perfugium, atque intrepidum in illis requievisse. Unde etiam

Mat. c. 21.

Ibid. c. 23.

subdit ibidem: *Peccavi peccatum grande, & multorum sum mihi conscius delictorum: nec tamen sic despero, quoniam ubi abundaverunt delicta, superabundavit & gratia. Clavi & lancea clamant mihi; quòd verè reconciliatus sum Christo, si eum amavero.*

Serm. 61.
in Cant.

Eodémque modo S. Bernardus sermone quodam in Cantica: *Peccavi, inquit, peccatum grande, turbatur conscientia, sed non perturbabitur, quoniam vulnerum Domini recordabor.* Ibidémque huc illa transferens Psalms 103. verba: *Petra refugium herinacys: Et revera* (subdit) *ubi sum infirmis securitas & requies, nisi in vulneribus Salvatoris?*

Serm. 62.
in Cant.

Nempe vulneratus est propter iniquitates nostras. Quid tam ad mortem, quòd non Christi morte salvetur? Itaque & sermone sequenti infirmum quemlibet ad eadem illa divinæ petre foramina, velut ad tutum perfugium invitans: *Nec verendum, inquit, quòd patiatur repulsam, qui & vocatur ut intret. Ingredere, inquit, in petram; abscondere in fossa humo: prout ex Propheta jam retulimus.* Quem Magistri

Serm. 4.
in Ramis
palm.

sui locum imitatus Guaricus Abbas, in rem eandem ita prèclare loquitur: *Ingredere igitur in petram, o homo, abscondere in fossa humo, pone tibi latibulum in Crucifixo. Abscondere, inquit, in fossa humo, à facie timoris Domini: hoc est, ab ipso fuge ad ipsum, à Iudice ad Redemptorem, à tribunali ad*

crucem, à justo ad misericordem, ab eo qui percutiet terram
virgâ oris sui, ad eum qui inebriat terram stillicidijs cruoris
sui, ab eo qui spiritu labiorum suorum interficiet impium, ad
eum, qui sanguine vulnerum suorum vivificat extinctum. Quis
imò non ad ipsum tantum, sed in ipsum fuge, in foramina petre
ingredere, in fossa humo abscondere, in ipsis manibus fontis, in
fossa latere te ipsum reconde. *Vulnus enim in latere Christi, quid
nisi ostium in latere arce salvandis à facie diluvij? Hæc ille,*

S. Catharina Senensis, cum ei diabolus nescio quas blasphemias
umbras aut desperationis ansam obijceret, hæc ipsa confes- *Blasphemias*
sion cogitatione illum repulit: *Ego, aiebat, aperte Creato- spir. c. 1.*
ri meo confiteor, me quotidie in tenebris fuisse, malèq; vixisse.
Verum amen fiducialiter latitabo in plagis Domini mei JESU
Christi; ut omnium iniquitatum mearum maculas pretioso san-
guine ejus abluam, atq; cum sancto desiderio jugiter gaudebo in
ipso Creatore & Redemptore meo. Tandem B. Bonaventura
adversus infestâ, & divinæ prædestinationis arcanas cogi-
tationes, eodem sibi nobisq; recurrendum censebat: *Scio, P. 3. s. 11.*
inquitens, quid faciam: in cavernis vulnerum suorum me ab- c. 13.
scondam; ibiq; quietus latitabo. Et ea quæ sequuntur.

§. 4o

Idem speciatim de Christi sanguine ostenditur.

Ipse porro sanguis benignissimi Redemptoris pro salute
nostra tam amanter & largiter, immodè tam prodigè, &
tot modis ac vijs effusus, quantam tibi debet adferre fidu-
ciam? eum illud attendens pretium magnum atq; immen-
sum, quo redemptus es, simul recognoscis, quantum re-
Deus amaverit, & quanti fecerit animam, pro qua vindi-
canda & asserenda totum se impenderit, ac profuderit. Ut
enim rectè argumentatur Tertullianus: *amavit utique, quos L. de carne*
Christi c. 4.
magno pretio redemit.